

En Sonunda Fatturdum

– AhmetZeytinci · 09 Mart 2015

Eskiden, yetmişli yılların sonu, seksenlerin başında her şey ne kadar güzeldi ne kadar hoştu. Gençtik, dinamik, capcanlıydık, coşkuluyduk. Okumaya çalışıyorduk, dersler bir taraftan, arkadaşlar bir taraftan, sosyal faaliyetler, halk oyunları bir taraftan. Asitler, bazlar, kızlar, tuzlar ve Lazlardan oluşan dopdolu bir hayatımız vardı. (O zaman Trabzonsporluydum da) Lazlar oradan geliyor anlayacağınız. Babamız rahmetli eve ekmek getirir, biz de ailecek hep beraber helalinden kazanılan paraları helalinden yemeye çalışırdık. Mahallemizde ki bütün arkadaşlarımızda da aynı şekilde "Ekmek elden su gölden, cocacola ve sakız bakkal Recai amcadan, akşam ev de sopalar babadan." Sopalar şaka şaka, Allah var fiske vurmadi rahmetli. İşte böyleydi durumlar.

Öğrenci olduğumuzdan harçlık ile geçinir, kıt kanaat yaşamaya çalışırdık. Paranın değerinin düşmesiyle harçlıklarımıza zam kesinlikle gelmez, maaşlar dolar ya da euroya endekslenmezdi, yılda tek maaş ikramiyemiz bile yoktu, grevde yapamazdık, yalnız arada çaktırmadan yanağına bir öpücük kondurup valideden de para tırtıkladığımız da en büyük ikramiye oydu bizim için...

Babam çok çalışkan adamdı, adı üstünde baba, ha babam de babam çalışırdı bize geçim sıkıntısı çektirmemek için. Bizim haberimiz bile olmazdı elektrik faturası ne kadar, su faturası ne kadar, telefon faturası ne kadar, doğal ga... ha! Unuttum daha o zaman doğal gazın esamisi bile okunmuyordu ülkemizde, doğru ya. Aşağı yukarı benim yaşımda olanlar hatırlarlar Sayın muhterem büyüğümüz Süleyman Demirel'in "Benzin vardı da biz mi içtik?" dediği ve evlerimizin yine bir petrol türevi olan fueloil ve kömür ile ısındığı, şehirlerimizde kalorifer ve egzoz dumanı soluduğumuz zamanlar...

Büyüdük bayağı, biz de askere gittik geldik. Bir müddet sonra yüreğimize düştü aşk ateşi ve bir de baktık ki dünya evine girmişiz. Eşim diye söylemiyorum ama iyi ki onun ile evlenmişim. Tekrar dünyaya gelsem yine eşim ile evlenmek isterdim. Buradan da anlamışsınızdır ki biz mutlu bir aileyiz. Ufak tefek şeyleri dert etmeyen, birbirini seven çocukları ile mutlu olan bir aile...

Doksanlı yıllarda ilk seneler her şey daha güzeldi sanki. Masraflarımız daha azdı, ihtiyaçlarımız da tabi ki... Ne zaman ki çocuklar doğdu, masraflarda Formula-1 yarışında ki sürat yapan arabalar gibi jet hızıyla artmaya başladı. İlk senelerde bir elektrik masrafımız, bir su parası, bir sabit telefon, bir iki de taksit dersek topu topu üç beş tane faturamız hiç de korkutmuyordu bizleri. Sonra ne olduysa oldu. İhtiyaçlar ve harcamalarımız arttı da arttı. Çocuklar büyümeye başlayınca, televizyonumuz önce iki, sonra üçe çıktı. Karımın dizisi, oğlumun dizisi, kızımın çizgi filmi, benim kültür programlarım diyeyim siz anlayın. Oğlum okula başlayınca yemek masrafı da eklendi. İki binli yıllara gelince cep telefonu ve bilgisayar yıldırım hızıyla hayatımıza girmez mi? Oğlana bir tane, kıza bir tane, bana bir tane, hanıma bir tane. Al sana ödenecek dört tane daha fatura kaya gibi. Bir masaüstü bilgisayar, bir de ufak Laptop abisine,

abisinin olurda kız istemez mi, bir iki sene sonrada ona. Eee bir Laptop da bana lazım, peşine birde tablet, kampanyası varmış. Bu tablet başka tablet ama iyileştirmiyor bilakis bütçeyi deliyor ve faturasını öderken hasta ediyor. Bir gün gaz alınacak, ertesi gün oğlanın güççücük limitli kredi kartı ödenecek, daha ertesi gün benim ile hanımın kredi kartları ödenecek. Üfff!!! Ve de Offff!! Hatta Pufff!!! Sen bu gidiş ile bu faturalar yüzünden kafayı yemezsen iyidir Ahmet. Bak kablo Tv ile bir de maç seyretmek için aldığımız o özel kanalın kullanım parasını unutmuşuz...

Ne kadar rahatmışız eskiden. Her ne kadar teknoloji insan hayatını kolaylaştırırsa da, azıcık da ucuzlasa bu kullandığımız ürünlerin fiyatları iyi olacak hem bütçemiz açısından, hem de ülkemiz açısından. Yok, ucuzlamazsa bende bunalıma gireceğim sonunda bu faturalar yüzünden fatturabilirim. Böylece tıp bilimi de yeni bir hastalık ortaya çıkarmış olur. Ha bir de şu var fatturanları tedavi etmek amacıyla ülkemizde ki Tıp Fakültelerinin fatturolog yetiştirmesi için bölüm açması gerekecek. Söylediklerinizi duyar gibi oluyorum. Psikologlar ve psikiyatrisiler de yapar mı diyorsunuz bu işleri? O da olur vallahi çocukluğumuza da inerler mi ki? İnmeye inerler de sonra çıkarlar mı onu bilemiyorum işte...